

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 9619 van 9 april 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 22 november 2005 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker diende op 23 juni 2005 een aanvraag in tot vestiging als werkende EU-onderdaan, met name als zelfstandige.

Op 17 november 2005 vroeg verzoeker via het OCMW van Gent uitstel voor het voorleggen van zijn documenten gezien hij op 27 juli 2005 slachtoffer werd van een ongeval.

Op 22 november 2005 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 45 (1) van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 23 juni 2005

door D.T. (...)

(naam en voornaam)

geboren te Tsjecho-Slowakije Valaliky, op 20.11.1959

van Slowaakse Republiek

nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

REDEN VAN DE BESLISSING: (2)

(…)

voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als (...) zelfstandige (...).”

Verzoeker diende op 28 november 2005 een verzoek tot herziening in.

Op 13 december 2007 wordt verzoeker in kennis gesteld van artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge deze gewijzigde procedure wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp en wordt onderhavige procedure ingeleid.

2. Onderzoek van het beroep.

In een eerste middel stelt verzoeker dat hij conform het EU-verdrag als Slovaakse onderdaan geniet van een vrij verkeer van diensten en goederen binnen de Europese-Unie. Het is zijn bedoeling om in België te verblijven gezien hij op heden voldoet aan artikel 40 § 2, 1° van de “verblijfwet”. Verzoeker voldoet aan artikel 40 § 2 van de verblijfwet gezien hij wel degelijk ‘voornemens is om een werkzaamheid in loondienst uit te oefenen’. Verzoeker werd door overmacht verhinderd dit te doen, gezien hij door een ongeval zes maanden werkonbekwaam werd verklaard. Het ongeval had plaats op 27 juli 2005 en hij deed zijn aanvraag op 23 juni 2005, wat wil zeggen dat hij gedurende de vijf maanden dat hij de tijd had om zijn activiteit op te bouwen werkonbekwaam was. Het kan niet dat verzoeker door het ongeval getroffen wordt in zijn verblijftoestand. Verzoeker was voornemens om een activiteit uit te oefenen, doch werd aldus verhinderd door overmacht. Overmacht is een daad buiten de wil van verzoeker om en de beslissing van 22 november 2005 houdt hiermee helemaal geen rekening, derhalve is er een schending van artikel 40 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker diende een aanvraag in tot vestiging als zelfstandig EU-onderdaan, op grond van artikel 40, §2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Artikel 40, §2, 1° van de Vreemdelingenwet stelt het volgende:

“Voor de toepassing van deze wet wordt onder E.G. –vreemdeling verstaan, iedere onderdaan van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen die verblijft in of zich begeeft naar het Rijk en die: 1° hetzij er een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uitoefent of voornemens is uit te oefenen; “

Artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: KB van 8 oktober 1981) stelt in een eerste paragraaf het volgende:

“de E.G.-vreemdeling die naar België komt om er een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uit te oefenen waarvan de te verwachten duur minstens een jaar bedraagt, wordt, na inzage van de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst in het Rijk, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, model B, overeenkomstig het model van bijlage 5, geldig vijf maanden vanaf de datum van afgifte.

(...)

Voor het einde van de vijfde maand na de aanvraag tot vestiging, moet de E.G. vreemdeling (...) de documenten die vereist zijn voor de uitoefening van het beroep wanneer hij een werkzaamheid anders dan in loondienst uitoefent of wil uitoefenen (overleggen).”

Om te voldoen aan artikel 40, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 45 van het KB van 8 oktober 1981, volstaat het aldus niet om het voornemen te hebben een werkzaamheid anders dan in loondienst uit te oefenen, men moet ook binnen de vijf maanden de nodige documenten voorleggen die vereist zijn voor de uitoefening van het beroep als zelfstandige.

Uit het verslag betreffende de aanvraag tot vestiging van 23 juni 2005, blijkt dat aan verzoeker werd verzocht om binnen de vijf maanden en dus ten laatste op 22 november 2005 een attest B.T.W. hoedanigheid nr. 820 en een ondernemingsnummer voor te leggen. Verzoeker ontkent niet dat hij deze documenten niet heeft neergelegd. Bijgevolg voldoet verzoeker niet aan de voorwaarden die worden gesteld om de vestiging toe te kennen. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken kon dan ook overeenkomstig artikel 45, §3 van het KB van 8 oktober 1981 concluderen dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige.

Daar waar verzoeker stelt dat hij overmacht had aangetoond als reden waarom hij de zelfstandige activiteit nog niet heeft opgestart en aldus om uitstel heeft gevraagd om de nodige documenten neer te leggen, wijst de Raad erop dat het toekennen van uitstel tot de discretionaire bevoegdheid van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken behoort. In geen enkele wettelijke bepaling wordt gesteld dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken in het geval van overmacht verplicht is om een beslissing tot voorlopig uitstel te verlenen. Wel staat duidelijk in het KB van 8 oktober 1981 in artikel 45, § 3 vermeldt dat de minister of zijn gemachtigde de vestiging dient te weigeren indien de vereiste documenten niet werden overgemaakt binnen de voorziene termijn. Zoals hierboven werd aangetoond, voldoet verzoeker niet aan de voorwaarden die worden gesteld voor de vestiging en mocht de gemachtigde van de minister de vestiging weigeren. In zoverre verzoeker nu wel over de nodige documenten zou beschikken, staat het hem steeds vrij een nieuwe aanvraag tot vestiging in te dienen. Een schending van artikel 40 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoeker de schending van “de motivering van de beslissing aan, met name artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat de wet van 29 juli 1991 volledig over het hoofd wordt gezien:

“- De dienst Vreemdelingenzaken is een administratieve overheid zoals bedoelt in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (artikel 1)

- De motivering dient te vinden te zijn in de akte (artikel 3). Doch in casu legt de Dienst Vreemdelingenzaken geen akte voor doch enkel en alleen een schrijven dd. 2 oktober 2007.

- Artikel 4 van bovenvermelde wet kan niet ingeroepen worden gezien het de veiligheid van de Staat niet in gevaar kan brengen noch dat er een dringende noodzakelijkheid zou zijn om deze plicht van artikel 3 niet te voldoen.

De beslissing dd.22 november 2005 dient aldus vernietigd te worden wegens strijdigheid met artikel 3 van de wet dd. 29 juli 1991.”

Verzoeker voert dus aan dat de wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) werd geschonden aangezien de motivering, met name de feitelijke en juridische overwegingen die aan de “beslissing” inzake de vestiging, met name de bestuurshandeling ten grondslag liggen, niet in een akte doch louter in een schrijven van 2 oktober 2007 worden vermeld.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 2 oktober 2007, dat aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 13 december 2007, de mededeling betreft dat ingevolge de artikelen 230 en 231 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de ingediende verzoeken tot herziening die op 1 juni 2007 aanhangig zijn bij de minister van Binnenlandse Zaken, van rechtswege zonder voorwerp worden en dat betrokkene op straffe van verval, binnen de dertig dagen vanaf de betekening van de brief, zijn verzoek tot herziening kan omzetten in een beroep tot nietigverklaring van de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd. De aangehaalde brief betreft dus geenszins de akte waarmee de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht aan verzoekende partij. De motivering van de bestreden beslissing werd daarentegen opgenomen in een document, dat door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken werd opgemaakt op 22 november 2005 en dezelfde dag aan verzoeker werd ter kennis gebracht. Dit document is wel degelijk een akte in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt bevat deze akte wel degelijk een motivering. De bestreden beslissing is zowel in rechte, als in feite gemotiveerd. Zo motiveert de bestreden beslissing dat ze werd genomen in uitvoering van artikel 45 van het koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 en stelt ze dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van het recht op vestiging als zelfstandige. Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt dan ook niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.